

Deformační struktury vybraných typů ortorul Moldanubika (Český masiv)

J. Kryl¹, K. Verner^{1,2}

1 Ústav petrologie a strukturní geologie PŘFUK, Albertov 6, Praha 2; helmy22.3@seznam.cz

2 Česká geologická služba, Klárov 3

Práce se zabývá strukturní analýzou těles bechyňské a blanické ortoruly, horninových komplexů které jsou součástí vysoce metamorfovaných hornin západní části Moldanubika (Drosendorfské jednotky). Jedná se o křemen-živcové horniny granitového protolitu, jehož krystalizační stáří spadá do období kambro - ordovického magmatického eventu. Horniny byly dále v období variských procesů postiženy vysokoteplotní a střednětlakou až nízkotlakou metamorfózou a polyfázovou deformací během výzdvihu horninového komplexu. V tělese blanické ortoruly (Qtz + Kfs, Plg + Bt ± Mu ± Sill ± Ky) byly identifikovány foliace charakteru deformačního páskování strmé orientace ve SV-JZ až V-Z průběhu. Tyto stavby byly variabilní měrou refoiovány do formy kSZ mírně ukloněných planárních staveb s velmi dobře vyvinutými lineacemi protažení upadajícími k severu. Indikátory pohybu ukazují na násunovou kinematiku ve směru měřených lineací. Horninový komplex byl dále postižen lokalizovanou střížnou deformací a tvorbou deformačních zón SZ-JV průběhu se záznamem s poklesové kinematiky. V obou typech regionálních deformačních staveb byly identifikovány mikrostrukturní doklady pro aktivitu mechanismu „migrace hranic zrn“ (GBMR).

Bechyňská ortorula (Qtz + Kfs, Plg + Bt ± Mu) tvoří S-J ploše uložené těleso o rozměrech 4 x 1,5 km, které se nachází ve vysoce metamorfovaných horninách monotónní skupiny moldanubika. Mezi dominantní metamorfnní stavby patří foliace charakteru kompozičního (deformačního) páskování, které upadají homogenně pod mírnými úhly k ZSZ až ZJZ. Foliační plochy nesou výrazné lineace protažení křemen-živcových agregátů,

kteří upadají pod mírnými úhly k ZSZ. Indikátory pohybu v řezu paralelním s měřenými lineacemi ukazují na poklesovou kinematiku. Z deformačních mechanismů byly v regionální deformační stavbě bechyňské ortoruly identifikovány reliktní doklady pro aktivitu mechanismu GBMR se záznamem superpozice deformačních staveb vznikajících mechanismem “subzrnové rotace” (SGR). Tělesa blanické a bechyňské ortoruly poskytují odlišný deformační záznam a to jak ve formě makroskopických tak i mikrostrukturních staveb. Blanická ortorula zaznamenala kompresní a relativně výseteplotní vývojový event v rámci exhumace historie horninového komplexu drosendorfské jednotky moldanubika, těleso bechyňské ortoruly bylo naopak intenzivně postiženo fází extenzní tektoniky v podmínkách relativně nižších tlaků a teplot. Analýza deformační historie různých těles křemen-živcových hornin moldanubika a její následná korelace umožňuje interpretaci geodynamického vývoje jednotky v celo-regionálním měřítku.